

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 31. Appellationes ad Papæ Nuntios Cæsareo edicto restrictæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

„ut nemini, ex eo aliquod jus acquisi- Sæc. XVII.
 „tum fuisse, nec esse, minusque ullo A. C. 1707.
 „tempore acquiri posse censendum sit,
 „atque ita sane tradita Nobis ab omni-
 „potenti Deo autoritate decernimus,
 „& declaramus; ac nihilominus ad
 „abundantiorem cautellam, & quate-
 „nus opus sit, præmissa omnia, si, ut
 „præfertur, gesta sint, vel gerantur
 „in futurum, eadem autoritate dam-
 „namus, reprobamus, rescindimus, ir-
 „ritamus, viribusque, & effectu peni-
 „tus ac omnino vacuumus cum omni-
 „bus inde secutis, & quæ in posterum
 „forsan attentari contigerit, ac insu-
 „per contra ejusmodi gesta ac gerenda,
 „deque eorum nullitate coram Deo ma-
 „jori, qua possumus, efficacia prote-
 „stamur. Porro hanc animi nostri de-
 „clarationem firmamque sententiam
 „omnino volumus, & fraternitati tuæ
 „præsentium tenore mandamus, ut in
 „ipsis Imperii comitiis palam omnibus
 „facias, & ad perpetuam posterorum
 „memoriam publicis etiam imperialis
 „Cancellariæ tuæ actis inferas. „

§. XXXI.

*Appellationes ad Papæ Nuntios Cæ-
 sareo edicto restrictæ.*

Ss 5

Quam-

Sæc. XVII.
A. C. 1707.

*Theatr. Eu-
rop. t. 18.
pag. 127.
Sess. 24.
c. 20. de Ref.
Gottfrid
Hist. Chron.
cont. p. 608.
lib. 15.*

Quamvis summi Pontifices ratione sui Primatus jus ad se tanquam ad Judicem superiorem appellandi sibi asserant, idque Canone III. Sardicensis Concilii stabilitum credant, transmarinis tamen ejusmodi appellationibus non modo antiquitus Patres Africani, sed & novissime Galli, & Germani tam in Conciliis Ecclesiarum quam in comitiis Imperii sese oppoluerunt, easque ipsa Synodus Tridentina arctioribus circumscripsit limitibus: nihilominus nimium adhuc frequentes ejusmodi appellationes in causis etiam profanis mixtique fori ad Pontifices eorumque Legatos seu Nuntios in Germania invaluerunt, atque exin non multo longius protractæ, Episcoporum Principum ac Judicum laicorum potestas imminuta, & judicii ordo turbatus fuit, non sine maximis diutius inde exortis, unde haud mirum quod Imperatores & Principes Germani continuo, omnique contentione sese ejusmodi appellationibus oppoluerint, ac Nuntiorum & Curiae Romanæ sententias omnino nullas, irritasque declararint. Nec tamen appellandi pruritus his decretis coercitus erat, quapropter hoc quoque anno Josephus Imperator literis ad diversos Episcopos datis, necnon publicis edictis inhibuit.

ne deinceps Episcopi, aut eorum Officiales in rebus profanis ad Ecclesiastica Tribunalia, Nuntios Apostolicos, aut Curiam Romanam appellarent, secus, omnes horum sententiæ pro irritis habendæ. Reipsa anno sequenti in Judicio Aulico sententia Romana in causa Amersbeckii & Schreiberi, necnon alia eodem anno die decima sexta Maij in causa Grassi contra Wernckinum tanquam nulla fuit declarata. Hac etiam ex causa, necnon ob alias plurimas rationes eodem anno Cæsarem inter & Papam diffidia, quæ aliquamdiu sub cineribus gliscebant, in apertum eruperunt belli incendium, quod brevi tamen per amicam utriusque partis compositionem restinctum est, uti paulopost memorabimus.

Sæc. XVII.
A. C. 1707.

§. XXXII.

Scriptorum religione Catholicorum opera & decessus.

Inter Scriptores Catholicos, quorum mortem Republica literaria etiam num deplorat, præcipuus est Joannes Mabillonius operum multiplicitate, ac præstantia longe celeberrimus, ac inclytum Benedictinæ Congregationis S. Mauri decus atque ornamentum. Hic nullum quidem in claustro tenuit digni-

*Niceron. e-
rud. Vir.
t. 7. p. 417.
La Cerf Bibli
Hist. p. 286
Dupin. nou
Bibl.*